

EDITIE 2

SLOW LEEFSTIJL MAGAZINE

2023

ZOMER

MINDFUL
SUMMER

THE SLOW WAY;
REIZEN,
TUINIEREN, POEZIE

HILDE EISMA
SLOW DOWN TO
SPEED UP

LEVEN MET
DE SEIZOENEN

INTERVIEW
WAHEEDA
SHADOOD
LEVEN IN TERMIJNEN

ZOMERINSPIRATIE
FOOD, LEZEN, CREATIEF,
WONEN & UITJES

EEN NIEUW BEGIN!

Kickstart
jouw slow
zomer!

School of
Slow

0 6 5 1 2 9 4 3 7 8 0 2 4 3

Waheeda Shadood

Interview: Waheeda Shadood

Coach persoonlijke ontwikkeling en storytelling

In gesprek met Waheeda Shadood. Zij kwam op 17-jarige leeftijd naar Nederland en moest opeens op allerlei manieren versnellen. Versneld de taal leren, versneld integreren, versneld carrière maken. Het moederschap, een burn-out en de diagnose kanker eind 2021 hebben haar doen vertragen.

Een online interview. We hebben afgesproken om maar heel even de camera's aan te doen om zo min mogelijk afgeleid te worden. Ik zie een prachtige vrouw, ik hoor een krachtige vrouw. Een inspirerende vrouw die heel veel te vertellen heeft en leeft naar haar ultieme kernwaarden heelheid, betekenis en creativiteit.

Het autobiografische
boek van Waheeda,
Leven in termijnen,
verschijnt naar
verwachting in
augustus/september.

“Ik ben Waheeda Shadood. Ik kom uit Engelstalig Guyana. Mijn ouders gingen uit elkaar toen ik 5 jaar oud was. Mijn moeder keerde terug naar Suriname en later naar Nederland. Ik bleef achter bij mijn vader in Guyana en volgde haar op mijn zeventiende naar Nederland”.

Dat was noodgedwongen versnellen; heel snel de taal leren en integreren, niet alleen in Nederland maar ook in een voor mij tot dan toe redelijk vreemd gezin. Communicatie en taal vond ik altijd al belangrijk en was als tiener al veel aan het schrijven. Ik wilde journalistiek studeren. Storytelling zat in de familie. Mijn vader en oma vertelden mooie en rake verhalen. Als we 's avonds na het eten aan tafel zaten bladerde mijn vader door de Oxford Dictionary om allerlei mooie woorden en hun betekenis te ontdekken.

Mijn vader hield ook van schrijven en dat uitte zich in brieven. Hij schreef mij heel veel brieven in mijn eerste periode in Nederland. Niet zomaar brieven, maar pagina's luchtpostpapier, helemaal volgeschreven, dus ook in de kantlijnen. Hij had een poëtische stijl.

Taalles werkte niet bij mij want dat ging te traag. Dus las ik Nederlandse kinderboeken, de krant en ik hield een dagboek bij. In het Nederlands welteverstaan.

Het integreren viel mij moeilijk. Dit kwam mede door allerlei familiedrama's, waardoor ik 1,5 jaar later ook al op mezelf ging wonen. Ik kwam in een heel mooi en schoon studentenhuis terecht in hartje Leiden, met brave meisjes. Daar paste ik tussen. Ik ging Engelse Taal en Letterkunde studeren, nadat ik voor Journalistiek was uitgeloot. Voor het meedoen aan het corporale leven in Leiden had ik geen tijd, want ik was altijd aan het werk om mijn studentenkamer en studie te kunnen betalen.

Foto: Unsplash

“Al van kinds af aan heb ik de Pippi Langkous-mentaliteit gehad: “ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk wel dat ik het kan.”

Foto: Pixabay